

**Thư Số 152A Gửi
Người Lính Quân Đội Nhân Dân Việt Nam.**

Phạm Bá Hoa

Tôi là người Việt Nam. Chào đời năm 1930 tại Đại Ngãi, quận Kế Sách, tỉnh Sóc Trăng. Phục vụ quân lực Việt Nam Cộng Hòa từ ngày 12/5/1954 đến Giờ Thứ 25 ngày 30/4/1975. Sau ngày tang thương này, nhóm cầm quyền Việt Cộng đẩy tôi vào trại tập trung trên đất Nam ngày 14/6/1975, chuyển đến trại tập trung trên đất Bắc ngày 16/6/1976, ra khỏi trại tập trung ngày 9/9/1987 về đến nhà ở Sài Gòn chiều ngày 12/9/1987. Rời khỏi Việt Nam đầu tháng 4/1991 đi tị nạn Việt Cộng trong đợt H05, và đang sống tại Hoa Kỳ. Tôi chưa bao giờ, và sẽ không bao giờ về Việt Nam khi Việt Cộng độc tài còn cai trị quê hương tôi.

Ước mơ của tôi là được trở về Việt Nam sống trên quê hương cội nguồn của mình dưới chế độ dân chủ tự do. Vì vậy mà ước mơ đó luôn thúc đẩy tôi tổng hợp các tin tức và chọn lọc vào nội dung, giúp Các Anh và những thành phần yêu chuộng dân chủ tự do có nét nhìn rộng hơn và rõ hơn, về chế độ độc tài + gian trá + tự cao + tham nhũng, về những sự kiện trên thế giới liên quan trực tiếp lẫn gián tiếp đến mục tiêu ngăn chặn tham vọng thống trị thế giới của Trung Cộng, mà Hoa Kỳ và một số quốc gia phát triển đang thực hiện. Và khi nhóm cầm quyền Việt Cộng tự suy yếu, hoặc Trung Cộng bị suy yếu thì nhóm cầm quyền Việt Cộng không còn chỗ dựa, đó là cơ hội cho Các Anh và toàn dân đứng lên giành lại Quyền Làm Người của mình, nối tiếp dòng lịch sử oai hùng của dân tộc từ ngàn năm trước.

Là Người Lính trong Quân Đội gắn liền với hai chữ “Nhân Dân”, phải hiểu là Các Anh có trách nhiệm bảo vệ Nhân Dân, bảo vệ Tổ Quốc, **vì Tổ Quốc với Nhân Dân là trường tồn**, trong khi đảng cộng sản hay bất cứ đảng nào cầm quyền cũng chỉ một giai đoạn của lịch sử. Ngay cả Cộng Sản Quốc Tế là Liên Xô như đang chờ nắm quyền thống trị thế giới vô sản, đã phải sụp đổ từ đầu năm 1991 vì bản chất độc tài độc ác của cộng sản. Cộng sản Liên Xô sụp đổ, kéo theo nhóm quốc gia cộng sản vùng Đông Châu Âu cùng sụp đổ.

Chưa hết, Các Anh hãy nhớ lại vào nửa thế kỷ trước đó, phát xít Đức bắt đầu chiến tranh xâm lăng Ba Lan từ tháng 10/1939 và chiếm gần hết Châu Âu, trong khi phát xít Nhật bắt đầu chiến tranh với Hoa Kỳ từ tháng 12/1941 và chiếm gần hết các quốc gia vùng Đông Nam Châu Á, nhưng đến nửa cuối năm 1945 thì cả Đức lẫn Nhật phải gục ngã -vì họ là chế độ độc tài với tham vọng thống trị thế giới, không thể tồn tại dài lâu- trước thế giới tự do do Hoa Kỳ dẫn đầu. Và nội dung tôi gửi đến Các Anh được đặt trên căn bản đó.

Xin nói thêm cho rõ. Với những bài văn bài thơ của các tác giả ở trong nước, tôi xin sử dụng chữ viết truyền thống thay thế chữ viết thời Việt Cộng, ngoại trừ những nhóm chữ thời Việt Cộng mà tôi không hiểu nghĩa.

Với lá thư này, tôi tóm lược những bản tin liên quan đến:

1. Hoa Kỳ rút giấy phép xuất cảng chip điện tử sang Trung Cộng.
2. Trung Cộng than phiền bị Hoa Kỳ và phe cánh bao vây.
3. Trung Cộng liên tục gây căng thẳng Biển Đông.
4. Xã hội chủ nghĩa Việt Nam là xã hội chủ.
5. Năng suất lao động Việt Cộng thấp so với các quốc gia chung quanh.

1. Hoa Kỳ rút giấy phép xuất cảng chip sang Trung Cộng.

Tháng 4/2024, công ty Huawei của Trung Cộng quảng cáo rầm rộ sản phẩm mới là máy tính xách tay tích hợp AI đầu tiên, MateBook X Pro, được trang bị bộ vi mạch Core Ultra 9 tân tiến từ công ty Intel của Hoa Kỳ.

Ngày 7/5/2024, Bộ Thương Mại Hoa Kỳ thu hồi giấy phép của các công ty, trong đó có 2 công ty lớn là Intel và Qualcomm. Vậy là từ nay, các công ty này không được bán vi mạch (chip điện tử) dùng trong máy tính xách tay và điện thoại cầm tay cho nhà sản xuất thiết bị viễn thông Trung Cộng là Huawei Technologies, một trong những công ty của Trung Cộng đang bị Hoa Kỳ trừng phạt. (theo hãng tin Reuters).

Phát ngôn viên công ty Intel từ chối bình luận, công ty Qualcomm không trả lời, và công ty Huawei cũng im lặng. (trích bản tin trong e-mail hoanguyen@ ngày 9/5/2024)

2. Trung Cộng than phiền bị Hoa Kỳ và phe cánh bao vây.

Ngày 7 - 9/4/2024, cuộc tập trận trên Biển Đông gồm Hoa Kỳ + Philippines + Nhật Bản + Australia. Ngày 10 - 12/4/2024, Nhật Bản và Đại Hàn thực hiện cuộc tập trận trên biển Hoa Đông. Hai cuộc tập trận này trong mục đích tăng cường khả năng tác chiến, và sẵn sàng đương đầu mọi bất ổn trên hai vùng biển này. Hoa Kỳ + Anh quốc + Australia khẳng định: “Sẽ tiếp tục các chuyến tuần tra hỗn hợp trong tương lai”.

(Tổng Thống Hoa Kỳ và Thủ Tướng Nhật Bản tại Washington DC)

Hoa Kỳ đang thuyết phục Nhật Bản tham gia vào tổ chức AUKUS (Hoa Kỳ + Anh quốc + Australia), “trụ cột thứ 2” liên quan đến kỹ nghệ tối tân. Hơn 50.000 quân của Hoa Kỳ trú đóng tại Nhật Bản, sẽ phản ứng nhanh hơn, tác chiến hiệu quả hơn, vì lệnh ban hành từ Bộ Tư Lệnh song phương tại Nhật Bản, trong khi Bộ Tư Lệnh Thái Bình Dương trên quần đảo Hawaii đặt trọng tâm bảo vệ các quốc gia đồng minh ven Biển Đông.

Báo La Croix ngày 11/4/2025, trích dẫn nhận định của chuyên gia quân sự Hal Brands, đại học Johns Hopkins, Hoa Kỳ: “Bang giao giữa Hoa Kỳ với các quốc gia đồng minh trong vùng, là bức tường cản trở Trung Cộng thống trị Thái Bình Dương, vì vậy mà Trung Cộng tìm mọi cách phá vỡ tính cách đồng minh giữa Hoa Kỳ với các quốc gia đó”.

Nhà nghiên cứu Emmanuel Véron, trường INALCO Paris, Pháp quốc, nhận định trên đài RFI: “Bang giao giữa Hoa Kỳ với các đồng minh trong khu vực, nhất là với Nhật Bản- làm cho Trung Cộng bối rối dù Nhật Bản vẫn duy trì kinh tế với Trung Cộng, nhưng Trung Cộng cho là Nhật Bản đang gia tăng hợp tác quân sự với Hoa Kỳ, chính là hành động làm cho Trung Cộng bối rối, vì tự thấy mình (Trung Cộng) bị bao vây”.

Trang Global Times (Hoàn Cầu Thời Báo) ấn bản Anh ngữ: “Đội quân mạng” của Trung Cộng cáo buộc Philippines “lôi kéo các thế lực bên ngoài can thiệp vào vùng Biển Đông”, rồi tự đại diện khối ASEAN” lên tiếng “không ủng hộ hành động của Philippines”, lại tự thay mặt người dân Philippines mà nói “người dân Philippines phản đối sự hiện diện quân đội Hoa Kỳ”.

“Đội quân mạng” Trung Cộng sử dụng “ngôn từ đường phố” để thóa mạ Hoa Kỳ và các nhà lãnh đạo đồng minh của Hoa Kỳ là ác quỷ, họ gọi Thủ Tướng Nhật Bản và Tổng Thống Philippines là “thú cưng của Hoa Kỳ. Trong khi Trung Cộng cáo buộc Hoa Kỳ và các đồng

minh của Hoa Kỳ luôn luôn gây bất ổn Biển Đông, đồng thời Trung Cộng tự khẳng định chủ quyền trên Biển Đông, dù tòa trọng tài quốc tế La Haye năm 2016 đã phán quyết Trung Cộng không có chủ quyền gì trên Biển Đông”.

Giáo sư chính trị quốc tế **Brad Glosserman** -Đại học Tama ở Tokyo, Nhật Bản- kiêm cố vấn tại Diễn Đàn Thái Bình Dương (Pacific Forum) nhận định rằng: *“Trung Cộng vẫn rao giảng về một thế giới thịnh vượng, hài hòa, và hòa bình, nhưng hành động thì ngược lại với những hù dọa, quấy rối bằng quân sự ngày càng gia tăng trong vùng”.* (tóm lược bài của Thu Hằng trong e-mail tmyloan@ ngày 12/4/2024)

3. Trung Cộng luôn gây căng thẳng Biển Đông.

Xin nhắc lại.

Năm 1951, trong **Hội Nghị Quốc Liên** -tiền thân của Liên Hiệp Quốc- tại San Francisco, Hoa Kỳ, **có 51 phái đoàn tham dự**, lúc ấy phái đoàn Trung Cộng **trưng dẫn bản đồ** do Trung Hoa Quốc Gia thời Tổng Thống Tưởng Giới Thạch vẽ ra, bao gồm hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa nằm trong đường chữ U **có hình dáng cái “lưỡi bò”** chiếm khoảng 80% Biển Đông là thuộc chủ quyền của Trung Cộng. Sự trưng dẫn này **bị 46 phái đoàn phản đối**.

Cũng trong hội nghị này, phái đoàn **Quốc Gia Việt Nam** do **Thủ Tướng Trần Văn Hữu** hướng dẫn, đã trình bày với những tài liệu chứng minh Hoàng Sa và Trường Sa thuộc chủ quyền Việt Nam từ trong lịch sử, thì **không một phái đoàn nào phản đối**. Vậy là tài liệu lịch sử chứng minh này được **quốc tế công nhận hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa thuộc chủ quyền của Việt Nam**.

Ngày 7/5/2009, Trung Cộng phản đối bản đệ trình của riêng Việt Cộng, và bản đệ trình chung của Việt Cộng với Malaysia, gởi đến Ủy Ban Biên Giới Thềm Lục Địa (CLCS) Liên Hiệp Quốc. Kèm theo Công Hàm phản đối là **bản đồ có vẽ đường hình chữ U với nhiều chấm bao trùm phần lớn Biển Đông**.

Ngày 22/1/2013, Philippines đệ đơn kiện Trung Cộng tại Tòa Trọng Tài Thường Trực Quốc Tế về “đường lưỡi bò” của Trung Cộng lấn chiếm

Ngày 18/6/2016, với sự thách đố của Trung Cộng trước khi Tòa Án Trọng Tài Liên Hiệp Quốc sẽ công bố phán quyết về đường lưỡi bò trên Biển Đông vào ngày 12/7/2016, Hoa Kỳ điều động hai Hàng Không Mẫu Hạm cùng nhiều chiến hạm đến Biển Đông với tính cách tập trận chung với Philippines. **Hoa Kỳ** tuyên bố: *“Hai nhóm Hàng Không Mẫu Hạm USS John C. Stennis và USS Ronald Reagan gồm 12.000 thủy thủ, 140 phi cơ, và sáu chiến hạm, thực hiện chiến lược xoay trục sang Châu Á để tăng cường các hoạt động bảo vệ đường hàng hải và hàng không Biển Đông, chứ không nhằm vào sự khống chế Trung Cộng gây rối Biển Đông”.*

Ngày 12/7/2016, Tòa Án Trọng Tài Thường Trực của **Liên Hiệp Quốc** ở La Haye ra phán quyết về vụ kiện Biển Đông, với nội dung chính như sau:

“Mặc dù các ngư dân và nhà hàng hải của Trung Cộng, cũng như của những nước khác, trong lịch sử đã từng sử dụng các đảo ở Biển Đông, nhưng không có bằng chứng nào cho thấy Trung Cộng trong lịch sử đã từng có chủ quyền các vùng trên biển và các nguồn tài

nguyên tại đây. Không một thực thể nào của quần đảo Trường Sa có thể tạo các vùng biển mở rộng. Không một thực thể nào mà Trung Cộng đòi chủ quyền có thể tạo ra một vùng đặc quyền kinh tế. Do đó, một số khu vực nằm trong vùng đặc quyền kinh tế của Philippines không chồng lấn với bất cứ khu vực nào của Trung Cộng.

Vậy thì Trung Cộng đã vi phạm chủ quyền của Philippines ở vùng đặc quyền kinh tế của nước này, khi ngăn trở việc thăm dò dầu khí và đánh cá của Philippines. Ngư dân của Trung Cộng cũng như ngư dân Philippines có quyền đánh cá truyền thống ở vùng bãi cạn Scarborough, nhưng tàu chấp pháp của Trung Cộng đã hành xử trái phép khi dùng tàu cản đường các tàu Philippines gây nguy cơ đụng tàu nghiêm trọng. Các hoạt động bồi đắp thành đảo nhân tạo của Trung Cộng trong thời gian gần đây là không phù hợp với nghĩa vụ của một quốc gia trong tiến trình giải quyết tranh chấp, đồng thời gây ra những thiệt hại không thể khắc phục được đối với môi trường biển.....".

Và tiếp tục.

Năm 2021, Trung Cộng ban hành luật cho phép Lực Lượng Hải Cảnh (CCG) được quyền nổ súng vào các loại tàu ngoại quốc xuất hiện trong vùng Biển Đông.

(tàu hải cảnh Trung Cộng)

Tháng 5/2024, Trung Cộng cho phép Lực Lượng Hải Cảnh (CCG) bắt giam trong thời hạn 60 ngày không qua xét xử, đối với người ngoại quốc trên những chiếc tàu hay chiến hạm trên Biển Đông.

Trả lời báo Thanh Niên tại Việt Nam, một số chuyên gia quốc tế nhận định như sau:

Gregory Poling, Giám Đốc Chương Trình Đông Nam Á, Giám Đốc Sáng Kiến Minh Bạch Hàng Hải Châu Á, Trung Tâm Nghiên Cứu Chiến Lược & Quốc Tế (CSIS), Hoa Kỳ: “Giống như luật Hải Cảnh Trung Cộng hồi năm 2021, lần này Hải Cảnh Trung Cộng quyền hạn rộng rãi để chống các hoạt động hợp pháp của các quốc gia ven Biển Đông. Tuy nhiên, quy định mới này cho phép Hải Cảnh bắt giữ ngư dân ngoại quốc và giam giữ họ tới 60 ngày mà không cần luật pháp, cho thấy hành động Trung Cộng càng gia tăng căng thẳng trên Biển Đông, có thể sẽ có những xung đột giới hạn”.

PGS Kei Koga, Chương Trình Các Vấn Đề Toàn Cầu & Chính Sách Công, Trường Khoa Học Xã Hội, Đại Học Kỹ nghệ Nanyang, Singapore: “Đó là cách Trung Cộng muốn thể hiện quyền tài phán ở Biển Đông. Để củng cố yêu sách ở cấp độ quốc tế, Trung Cộng củng cố luật pháp trong nước về Biển Đông vào thời điểm căng thẳng mà Hoa Kỳ -và đồng minh của Hoa Kỳ- tăng cường yểm trợ Philippines đương đầu với Trung Cộng”.

Chuyên gia **Benjamin Blandin** về chính trị tại Đại Học Công Giáo Paris, Pháp: “Đây là kế hoạch mới của Trung Cộng sau một chuỗi các hành động trong thời gian qua. Họ kết hợp nhiều lực lượng dưới tên gọi Lực Lượng Hải Cảnh -gồm những chiến hạm cũ của Hải Quân chuyển sang- rồi ban hành luật cho phép Hải Cảnh sử dụng vũ lực tại các vùng xám. Về lý thuyết, Hải Quân Trung Cộng với số lượng chiến hạm được xem là nhiều nhất thế giới, nhưng với thực tế thì khả năng của Hải Quân Trung Cộng hoạt động rất giới hạn, vì họ bố trí nhiều nơi: Bột Hải, biển Hoa Đông, eo biển Đài Loan, Biển Đông, căn cứ Ream

Campuchia, căn cứ Djibouti, ... Vì vậy mà Trung Cộng quân sự hoá Hải Cảnh, và phát triển thành Lực Lượng Dân Quân Biển”.

Giáo Sư Tiến Sĩ **Prakash Panneerselvam**, Chương Trình Nghiên Cứu An Ninh & Chiến Lược Quốc Tế, Viện Nghiên Cứu Quốc Gia Ấn Độ: *“Nếu CCG bắt giữ người ngoại quốc trên Biển Đông thì đó là hành động bất hợp pháp. Nhưng Trung Cộng vẫn cho phép là nhằm tìm cách khẳng định chủ quyền của mình đối với các khu vực rộng lớn ở Biển Đông. Bằng cách cho phép bắt giữ, Trung Cộng đang cảnh báo ý định thực thi các yêu sách của mình một cách mạnh mẽ hơn.*

“Với tầm quan trọng chiến lược của đường hàng hải qua Biển Đông, Trung Cộng có thể muốn kiểm soát hoặc giám sát các hoạt động ở vùng biển này. Thời gian qua, Trung Cộng sử dụng “dân quân biển” là một cách để tăng cường ảnh hưởng trong khu vực. Hành động này sẽ tiếp tục khi Trung Cộng cố gắng tăng cường ảnh hưởng trong khu vực”.

Giáo Sư Stephen Robert Nagy, Đại Học Cơ Đốc Giáo Quốc Tế tại Nhật Bản, học giả tại Viện Nghiên Cứu Các Vấn Đề Quốc Tế của Nhật Bản: *“Trung Cộng cho phép Hải Cảnh (CCG) của họ được phép bắt giữ người ngoại quốc trên Biển Đông, là một minh chứng cho thấy Bắc Kinh đang dùng luật pháp trong nước đối với khu vực mà Bắc Kinh tự tuyên bố chủ quyền, dù đó là chủ quyền phi pháp mà tòa trọng tài quốc tế tại La Haye đã phán quyết”.*

“Khi Hải Cảnh của họ thực hiện một vụ bắt giữ như vậy, Trung Cộng sẽ tự tạo ra một bộ hồ sơ hành chính để nguy tạo hồ sơ hợp pháp hóa việc thực thi luật pháp của họ. Với hành động, Trung Cộng tự rộng quyền kiểm soát mà họ không cần sử dụng vũ lực. Vậy, các quốc gia liên quan đến Biển Đông cần tìm cách giảm thiểu chính sách vừa nêu của Trung Cộng, trong khi các cường quốc trong vùng cần hỗ trợ các quốc gia tăng cường khả năng nhận thức về hàng hải, để duy trì quyền tự chủ của mình theo luật quốc tế”.

Giáo Sư Yoichiro Sato, chuyên gia về quan hệ quốc tế, Đại Học Ritsumeikan Châu Á - Thái Bình Dương, Nhật Bản: *“Năm 2021, Trung Cộng cho phép Hải Cảnh của họ nổ súng vào tàu ngoại quốc, nhưng đây là hành động khó xảy ra, vì để làm gia tăng căng thẳng vượt ra ngoài vùng xám, nơi Trung Cộng đang tỏ ra rất linh hoạt về mặt chiến thuật. Năm 2024 này, với thay đổi mới thì Hải Cảnh của họ có thể bắt giữ ngư dân Philippines trong vùng biển tranh chấp, nhằm đe dọa chính phủ Philippines.*

“Việc đàm phán nhằm đưa ra Bộ Quy Tắc Ứng Xử Biển Đông (COC), nhằm kiểm soát các hành vi như giải quyết các tàu và thủy thủ đoàn ngoại quốc trong vùng biển tranh chấp. Nhưng cũng cần lưu ý là đầu thập niên 1990, Nhật Bản và Trung Cộng đã ký một thỏa thuận để thực thi luật đánh cá đối với các tàu treo cờ của hai quốc gia trong vùng chủ quyền chồng lấn trên biển Hoa Đông. Nhưng Trung Cộng bất chấp thỏa thuận đã nêu, các tàu Hải Cảnh Trung Cộng vẫn tiến vào vùng lãnh hải chung quanh gây rối quần đảo mà hai bên tranh chấp”.

Trung Quốc tập trận ngày thứ hai chung quanh Đài Loan.

Ngày 24/5/2024, các chiến hạm và phi cơ chiến đấu **Trung Cộng** diễn tập chung quanh Đài Loan. Đài CCTV dẫn lời phát ngôn viên Lý Hy -Chiến Khu Đông của quân đội Trung Cộng- nói rằng: *“Cuộc tập trận nhằm thử nghiệm “năng lực phối hợp quyền kiểm soát chiến trường, tấn công phối hợp và kiểm soát các phần lãnh thổ chủ chốt”.*

“Ngày thứ nhì -25/5/2024- Hải quân và Không Quân Trung Cộng thử nghiệm chiến lược tấn công bất ngờ theo đội hình chiến hạm và phi cơ chiến đấu, thực hiện cuộc tấn công chớp

nhoáng trên biển và trên bộ. Các oanh tạc cơ với đội hình tấn công ở vùng biển phía đông Đài Loan. Đây là một chiến thuật tấn công giả định phối hợp giữa Không Quân với Hải Quân”. (tóm lược bài của Mai Thanh Hải trong báo Thanh Niên online ngày 25/5/2024)

4. Xã hội chủ nghĩa Việt Nam là xã hội chủ nghĩa.

Bài của Nguyễn Dân (Dân Làm Báo) với tựa “Xã hội chủ nghĩa Việt Nam là xã hội chủ nghĩa”, và vào bài:

“Thực tế, mở máy điện toán (computer) ra là thấy mạng xã hội chủ nghĩa từ trên xuống dưới, chủ nghĩa không chừa một ai, chủ nghĩa tràn lan cơ quan công quyền như bài hát hay”. Đây là lời của ông **Thuận Hữu** -Chủ Tịch Hội Nhà Báo Việt Nam, và là Tổng Biên Tập báo Nhân Dân- được đăng tải trên VietnamNet ngày **22/10/2019**”.

Tại sao lại chủ nghĩa? Và chủ nghĩa để làm gì? Chủ nghĩa ai? Và ai chủ nghĩa? Có lẽ đây là những câu hỏi được đặt ra chứ không phải hỏi ai, và tự trả lời với vẻ hài lòng thích thú. Vì người ta muốn chủ nghĩa từ lâu mà chưa được chủ nghĩa, bởi cái chế độ đã tạo ra cái xã hội hôm nay -xã hội chủ nghĩa- nên cần phải chủ nghĩa.

“**Chủ nghĩa**”, thật sự trở thành nếp sống văn hóa Việt Nam trong từng hoàn cảnh. Chủ nghĩa là một thứ “vũ khí” để chống lại đối phương, chống lại kẻ thù, vì không có cách gì khác hơn là... chủ nghĩa.

Bị đánh đập, bị áp chế, hành hung, bắt đái, bắt công, .. v...v... trước kẻ mạnh, trước quyền lực mà không có phương tiện gì để chống lại. Thế là chủ nghĩa. Chủ nghĩa cho hả dạ, chủ nghĩa cho đỡ tức, chủ nghĩa cho vui đi bao oán thù, bực dọc. Và chủ nghĩa cho đã miệng, sướng tai, cho đỡ lú, cho khỏi phải phát điên, vì dồn nén quá sức chịu đựng.

Chủ nghĩa, có nhiều cách. Chủ nghĩa tục tằn, thô lỗ. Chủ nghĩa tế nhị, thanh lịch, thanh tao. Chủ nghĩa biếm nhẽ, khinh khi... Tùy khả năng, trình độ, tùy giai cấp, tùy hạng người. Chủ nghĩa chẳng làm ai chết, nhưng mà thấm. Người bị chủ nghĩa, đôi khi bị học máu, lên “tăng xông”, xuất huyết não, trở thành bại liệt không chừa. Với xã hội này, chế độ này, đất nước này, toàn là chủ nghĩa. Vì có quá nhiều chuyện xảy ra... đáng chủ nghĩa.

Chủ nghĩa những tên hại nước, hại dân. **Chủ nghĩa** những kẻ thế quyền áp bức. **Chủ nghĩa** những thằng làm bậy, nói càn, những đứa yếu hèn nhu nhược mà lên mặt anh hùng. **Chủ nghĩa** những kẻ hiếp người cô thế. **Chủ nghĩa** cái lũ hèn với giặc, ác với dân. **Chủ nghĩa** những tên bán nước cầu vinh, rước voi dầy mỡ tổ. **Chủ nghĩa** con điếm thập thành mang danh Chủ Tịch Quốc Hội, giữa khi giặc lấn chiếm lãnh thổ lãnh hải, lại hí hửng vui chơi cùng lũ giặc. **Chủ nghĩa** những tướng tá ma cô, ăn cho mập, sống cho sang, chỉ biết cúi lòn đầu hàng giặc. **Chủ nghĩa** cái đám “đầy tớ” sống nơi cung điện “dát vàng” mà quì lụy kẻ thù, buôn dân bán nước. **Chủ nghĩa** những đứa khôn nhà dại chợ, thấy giặc thì cung kính phủ phục, mà gặp dân thì hống hách, hung hăng. **Chủ nghĩa** bọn giá áo túi cơm, gian manh, đốn mạt ...

Có trên 1001 lối chủ nghĩa, mà cách nào cũng đáng, cũng cần. Vì một chế độ tham tàn, thói nát.

Chủ nghĩa từ trên.

Chế độ cộng sản là một chế độ độc tài, gian manh, tàn bạo, hàng mấy mươi năm độc quyền cai trị, nhốt người dân trong một cái rọ. Nói phải nghe, bảo phải làm, cho ăn gì thì phải ăn thứ ấy. Một chế độ bùng bít, tuyên truyền để ngu dân, để thống trị. Bất một dân tộc phải “ngu trung”, phải tôn vinh thần thánh.

Ngày trước, ít chửi hoặc không thể chửi, vì đã bị khớp mỏ, bịt mồm. Phải chửi khi có lệnh, chỉ chửi lúc được phép, chửi theo “định hướng”. Trên 70-80 năm, một dân tộc bắt phải gục đầu, bao bọc bởi bức tường lửa chặn ngăn mọi nẻo, dù có chửi cũng chỉ là nơi khoảng thình không vô âm, vô tiếng.

Ngày nay, nhờ khoa học tối tân với Internet, với hệ thống truyền đạt thông tin điện tử thế hệ thứ 4 thứ 5, với điện thoại cầm tay mà hầu như mọi người già trẻ đều có, dễ dàng nhận được tin tức và hình ảnh từ không gian trực tiếp truyền xuống không qua một sự kiểm soát nào. Vì vậy mà những “bức tường lửa” của chế độ độc tài trở nên vô hiệu, khiến cho mấy cái đầu rùng rú mông muội, tối tăm, đành bất lực, không còn cách nào ngăn chặn, đành phải ... nghe chửi.

Nghe chửi quá, nhưng chẳng làm được gì, đành phải giả câm, giả mù, giả điếc. Phải chui rúc xuống lỗ cống, hang sâu, mỗi khi tình hình khuấy động. Giống “đà điểu” chui đầu vào cát, loài “bọ hung” lũi xác vô phân, cho yên bề, yên chuyện. Chờ khi yên ổn chui ra, rồi vỗ ngực tự hào, lại khoe khoang thành tích.

Một đất nước suy kiệt lụn tàn, người dân phải đi ở mướn làm thuê xứ người, vì muốn được đổi đời thay kiếp, phải chết công trong những container đông lạnh... mà kẻ “lú” lúc nào cũng **khoác lác tự hào**: “**Đất nước ta chưa bao giờ có được như hôm nay**”. Như vậy, bảo sao không bị chửi.

Chửi tràn xuống dưới.

Đám cấp dưới là Công An, là Cảnh Sát Giao Thông, là Cảnh Sát Chiến Đấu, đám cán bộ làng xã phổ phường cận kề người dân thì vô cùng “kinh tởm”, vì **chúng tàn độc ác ôn, yêu tinh, quỷ dữ với người dân**, nên cần phải chửi. Nhà cầm quyền áp dụng “luật rừng”, cái gì cũng là rừng rú: **Bắt bớ tùy ý, tự quyền với câu “luật là tao, tao là luật”, hống hách, ngang ngược, lộng hành, gây biết bao nhiêu là khốn khổ: Bắt tùy ý. Đánh đập tùy thích. Cướp mà không được thì đưa vào đồn Công An tra tấn. Mua gánh bán bưng vĩa hè bị đập đổ cướp giật không chừa.**

Bao nhiêu là tàn ác, bất nhân, tạo nên một xã hội đầy đầy chết chóc. **Người dân như con trùn, con kiến**, tha hồ dày xéo, giết tha. Tội ác được bao che, nên tội ác cứ lộng hành. mà nhà cầm quyền chẳng có gì phải quan tâm. Vậy là người dân khốn khổ phải ... chửi.

Nước mất, nhà tan, xã hội bất an, dân tình đồ thán. Đã gần trăm năm qua -gần một thế kỷ- từ ngày có đảng cộng sản Việt Nam với những con người bằng chính sách gian manh, tàn ác, đã gieo biết bao nhiêu là thảm trạng, là tan thương, là chết chóc ...

Chỉ vì lầm tưởng, nghe theo, đã phải hy sinh vô vàn với bao nhiêu là máu xương tuông đổ, từ thế hệ này đến thế hệ kế tiếp, cuộc đời trầm luân khổ ải. **Chỉ có đảng, đám thống trị**

“**Không có một lực lượng chính trị nào khác ngoài ĐCSVN có đủ bản lĩnh, trí tuệ, kinh nghiệm, uy tín và khả năng lãnh đạo đất nước qua mọi khó khăn!**”

Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng
phát biểu sáng 3/2/2020 nhân kỷ niệm
90 năm thành lập Đảng Cộng sản Việt Nam

chuyên quyền là tột đỉnh giàu sang, sung sướng, hưởng thụ mọi thứ, trong khi tầng lớp người dân thấp cổ bé miệng, yếu đuối thế cô, chỉ có cách duy nhất là ... chửi...

Chửi cho đỡ tức. Chửi cho người ngoài, chửi cho quên đi kiếp sống làm than, kiếp đời súc vật. Chửi là còn nhẹ? Ước gì .. có được phép mầu, quyền lực, đem chặt đem băm (cái đám tụi mày) ra trăm mảnh, vẫn chưa hả dạ, vẫn chưa vừa lòng. (bài của Nguyễn Dân trong nhóm Dân Làm Báo ngày 22/10/2019)

5. Năng suất lao động Việt Cộng thấp so với các quốc gia chung quanh.

Tại diễn đàn “Nâng Cao Năng Suất Lao Động Quốc Gia Năm 2024”, **Tiến Sĩ Nguyễn Tú Anh** -Vụ Trưởng Vụ Tổng Hợp Ban Kinh Tế Trung Ương- trình bày về **năng suất lao động Việt Nam thấp** so với các quốc gia trong khu vực:

“Năng suất lao động quốc gia là thước đo hoạt động kinh tế của một quốc gia, tính toán so sánh lượng giá trị gia tăng được tạo ra tính trên một đầu vào lao động. Theo đó, năng suất lao động được tính bằng GDP chia cho số lao động có việc làm trong năm. Theo tài liệu của Ngân Hàng Thế Giới (WB), năng suất lao động của Việt Nam năm 2022 tính bằng mỹ kim là 2.400 mỹ kim, chỉ bằng 11,4% so với Singapore, 35,4% so với Malaysia, 64,8% so với Thái Lan, 79% so với Indonesia, và 94,5% so với Philippines.

“Năng suất lao động của Việt Nam thấp, do cơ cấu nền kinh tế phần lớn lao động làm việc trong khu vực phi chính thức và từng gia đình, số lượng lao động làm việc trong khu vực doanh nghiệp **chỉ chiếm hơn 29% lao động có việc làm trong năm 2022**, nhưng số lượng lao động này lại tạo ra khoảng 60% GDP cho nền kinh tế, trong khi khu vực tư nhân tạo ra khoảng 10%, khu vực doanh nghiệp FDI tạo ra hơn 20%, và khu vực doanh nghiệp nhà nước tạo ra khoảng 29% GDP.

“Tổng sản phẩm quốc nội (GDP) của Việt Nam **năm 2022 là 1.300.000 mỹ kim**. Như vậy, với việc tạo ra 60% GDP, năng suất lao động của mỗi lao động trong doanh nghiệp Việt Nam tạo ra bằng 53.582 mỹ kim. Với con số này, năng suất lao động của mỗi người lao động trong các doanh nghiệp Việt Nam chỉ bằng 30% năng suất của mỗi lao động trong các doanh nghiệp Singapore.

Vẫn **Tiến Sĩ Nguyễn Tú Anh**: “Việt Nam cần phải đẩy nhanh phát triển nhiều hệ thống doanh nghiệp để đạt **mục tiêu 1.500.000 doanh nghiệp vào năm 2025**. Năng suất lao động của khu vực doanh nghiệp tư nhân Việt Nam còn quá thấp. Các doanh nghiệp này tạo ra khoảng 59% việc làm nhưng chỉ đóng góp giá trị gia tăng bằng 1/6 của toàn bộ khu vực doanh nghiệp. Vì vậy, năng suất lao động trong khu vực doanh nghiệp tư nhân Việt Nam chỉ bằng 3,6% khu vực doanh nghiệp ngoại quốc, và 28,5% khu vực doanh nghiệp FDI”.

“Để tăng năng suất lao động, cần cải thiện môi trường kinh doanh và tăng khả năng nguồn nhân lực, để phát triển nhanh hơn số lượng và gia tăng năng suất lao động của doanh nghiệp, để đạt được **mục tiêu 2.000.000 doanh nghiệp vào năm 2030**. Khi năng suất lao động của ngành này tăng lên, thì thu nhập sẽ tăng thêm để chi tiêu cho ngành dịch vụ, và sẽ giúp tăng năng suất lao động ngành dịch vụ.

Nhìn chung, cần thúc đẩy chuyển dịch lao động từ khu vực có năng suất lao động thấp sang khu vực có năng suất lao động cao, từ khu vực phi chính thức sang khu vực chính thức, mục tiêu đề ra sẽ đạt được”.

Tiền lương.

Vấn Tiên Sĩ Nguyễn Tú Anh: “*Song song với thúc đẩy gia tăng năng suất lao động, là phải thực hiện chính sách tiền lương, cùng với sự phát triển kinh tế cần điều chỉnh tăng lương hợp lý, nhằm tạo sức ép doanh nghiệp đổi mới kỹ nghệ, giúp người lao động có động lực nâng cao trình độ tay nghề.*

“Trường hợp điển hình là Trung Cộng, luôn nâng cao tiền lương tối thiểu từ 690 nhân dân tệ năm 2006, lên 2.600 nhân dân tệ/tháng vào năm 2021, chẳng những đầu tư không giảm mà trái lại càng gia tăng, vì năng suất lao động tăng rõ rệt. Nhưng, nếu tăng lương tối thiểu quá nhanh, có thể làm giảm đầu tư. Vì vậy, cần có sự phối hợp chặt chẽ giữa chủ doanh nghiệp với công đoàn và cơ quan quản trị nhà nước, để tạo ra lợi ích chung”. (tóm lược bài của Thanh Thương trong tạp chí Trí Thức ngày 26/5/2024)

Kết luận.

Tôi tin rằng, sau 49 năm toàn dân Việt Nam dưới quyền cai trị của nhóm cầm quyền Việt Cộng, Các Anh có cơ hội so sánh đời sống của người dân -trong đó có Các Anh và thân nhân Các Anh- giữa Miền Nam thời Việt Nam Cộng Hòa dù Việt Nam Cộng Hòa chúng tôi không còn nữa, với Miền Bắc thời Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, và Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam hiện nay, đã quá đủ để Các Anh nhận ra sự khác biệt đến mức hoàn toàn trái ngược:

- Xã hội Việt Nam Cộng Hòa chúng tôi, vẫn giữ dòng lịch sử dân tộc vang danh từ ngàn xưa, cùng với nếp sống chân thành, nhân ái. Chúng tôi vẫn giữ ngôn ngữ Việt Nam với những âm thanh nhẹ nhàng ấm áp như những lời thơ. Chúng tôi chọn lọc khi hòa mình vào nếp sống văn minh lịch sự của thế giới tự do.

- Trong khi xã hội xã hội chủ nghĩa Việt Nam xóa bỏ dòng lịch sử Việt Nam từ ngàn xưa, và đang viết lịch sử của đảng cộng sản từ 1930 đến nay. Giáo dục học đường đang xóa dần ngôn ngữ Việt Nam để thay vào đó là thứ ngôn ngữ phát âm theo tiếng Trung Hoa. Giáo dục học đường toàn đối trá để đào tạo những thế hệ thân dân chỉ biết tuân phục lãnh đạo, dẫn đến một xã hội chỉ biết sống với nhau bằng đối trá. Nhóm cầm quyền của Các Anh quá tự cao, cho mình là “đỉnh cao trí tuệ” nhưng đầu óc chỉ biết độc tài + đối trá + tham nhũng + phô trương.

Vì nhóm cầm quyền Việt Cộng luôn bám chặt Trung Cộng để giữ đảng cộng sản Việt Nam, trong khi tổ quốc và dân tộc Việt Nam chẳng có nghĩa gì với họ cả. Vì mất đảng thì họ mất quyền lực quyền lợi, và có thể bị người dân giết chết, còn mất nước thì họ chạy qua Pháp qua Mỹ sống với đồng tài sản khổng lồ mà họ cướp của người dân, của đất nước, chứ họ không chạy qua Tàu qua Nga vì họ thừa biết cộng sản là tàn độc mà họ không thể sống được.

Vì vậy mà đồng bào đang chờ Các Anh đứng dậy, để cùng nhau làm nên lịch sử lưu danh mãi đến ngàn năm sau, bằng cách loại trừ đảng cộng sản Việt Nam, rồi trong nước cùng hải ngoại bắt tay xây dựng một xã hội dân chủ pháp trị phục vụ nguyện vọng người dân.

“Cơ hội” có thể là trong thời gian không xa trước mắt, Trung Cộng suy yếu đến mức mất chỗ dựa cho lãnh đạo Việt Cộng, hoặc nội bộ lãnh đạo Việt Cộng suy yếu, chính là lúc Các

Anh phải mạnh mẽ đứng dậy, vì **Các Anh không đứng lên, sẽ không có quốc gia nào đến Việt Nam giành lại Quyền Làm Người giùm Các Anh đâu.**

Và Các Anh phải hiểu rằng, **“Dân Chủ Tự Do không phải là quà tặng, mà chính dân tộc Việt Nam phải tranh đấu, và Các Anh là thành phần nòng cốt trong cuộc tranh đấu này”**, trong khi Cộng Đồng chúng tôi tị nạn Việt Cộng tại hải ngoại có nhiều điều kiện thuận lợi, với nhiều cách vận động những quốc gia phát triển giúp Các Anh và đồng bào làm nên lịch sử. /.

Texas, 10 tháng 6 năm 2024

Phạm Bá Hoa

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/phambahoa.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10500 TÁC PHẨM